

Són on eren

La jugada de Pedro Sánchez li ha servit de ben poc. El candidat socialista ha volgut aprofitar l'immens error de Mariano Rajoy, que va renunciar a provar sort, per guanyar espai, protagonisme, centralitat i iniciativa. Sánchez era un líder cremat després de les eleccions. Com alguns barons socialistes li van recordar en aquell moment, fins i tot en públic, el PSOE va obtenir els pitjors resultats de la seua història. Pedro Sánchez era una ombra, que s'havia de resignar a abstenir-se en la investidura de Rajoy o acceptar unes noves eleccions que podien significar el seu recanvi. Per tant, la jugada que ha intentat era clara, però també els límits que la condicionaven. Uns límits evidents. Els dirigents socialistes no admeten un acord amb Podemos, una opció que neguiteja Europa i els mercats, i "rupturista". Ideològicament, el PSOE se situa molt més a prop del PP que del partit que lidera Pablo Iglesias. A més, un pacte semblant comportava necessàriament acceptar l'abstenció d'Esquerra Republicana i de Convergència Democràtica. Massa mos per a tan poca gola.

La doble sessió d'investidura de Pedro Sánchez ha estat un fiasco. Molt de blat i poc de forment. El candidat socialista ha sabut fer la marrada que buscava, però no n'ha tret gens de profit. Les intervencions que s'han encadenat al Congrés dels Diputats han donat més protagonisme a Ciutadans que no al PSOE. Albert Rivera ha aconseguit passar el tràngol com un líder conciliador, moderat i modern. Enfront de les intransigències del PP i del PSOE. Pablo Iglesias ha mogut uns centímetres més els socialistes de l'esquerra. Aquesta és la intenció permanent del líder de Podemos: traure els socialistes de l'espai ideològic progressista. Situar-los a la dreta davant l'opinió pública. Amb el Partit Popular i Ciutadans.

En tot cas, són on eren. Pedro Sánchez va entrar dimarts al Congrés Diputats amb el suport de cent trenta diputats. I va eixir-ne dimecres amb els mateixos cent trenta. I l'abstenció del diputat de Coalició Canària de propina. Gran avanç. Mariano Rajoy va entrar-hi malament i va eixir-ne pitjor. Amb la vocació de cap intransigent de l'oposició renovada. Ningú es recorda ja que encara és president del Govern en funcions. Si el PP, el PSOE i Ciutadans volen evitar eleccions, s'hauran d'entendre. Si tant els preocupa l'estabilitat del sistema, Sánchez s'haurà de sacrificar i fer president Rajoy amb l'abstenció del PSOE. O Rajoy haurà de fer president Sánchez amb la del PP. O tots dos hauran de fer president Rivera. O tots tres hauran de buscar un candidat extern pactat i alternatiu. I no hi ha més opcions. Massa poc raonable? Massa dur? Potser. Llavors, eleccions.

La Galeria

- 71 LITERATURA**
Entrevista a Sebastià Perelló
- 72 LITERATURA** | Lluís Bonada
Entre Camus i Proust
- 73 MÓN EDITORIAL**
- 74 LITERATURA** | Lluís Bonada
D. Sam Abrams i Adesiara
Editorial rescaten el llibre
que presideix l'obra poètica
d'Agustí Bartra
- 75 MÚSICA**
L'irresistible gran salt
de Da Souza
Xavier Aliaga
- 76 CINEMA** | Àlex Gorina
Óssos, Oscar i Keatons
- 77 TELEVISIÓ** | Toni de la Torre
Exportar
- 78 TEATRE** | F. Foguet i Boreu
El Dreyfus de la medicina
- 79 ART** | Ricard Mas Peinado
El peladits Corberó
- 80 ART** | Francesc Fontbona
Amèlia Riera, reina de la nit
- 81 GASTRONOMIA** | J. Fàbrega
La litúrgia musical de la
taula a l'Edat Mitjana

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez
(València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres
Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.